

nek — érdekes kombinációját képezi az Ügyvédi Kamarának most ismertetett javaslata. Az ügyvédi kamarák — mint kifejeztük — nem kívánják azt, hogy az ügyvéd által elkövetett bűncselekményért csupán a Kamara vonhassa feleletre a bűncselekményt elkövető tagját, hanem megelőgszik azzal, hogy az illető ügyvéd ellen az ily természetű bűncselekmény miatt a bűnvádi eljárás csak akkor legyen megindítható, ha az illetőnek fegyelmi bírósága idevonatkozólag a bűnvádi felelősségre való vonhatásra nézve nyilatkozott.

Úgy tudjuk, hogy az ügyvédi kamarák az ügyvédi immunitás kérdésével és illetve az igazságügyi kormánynak ezen intézménnyel kapcsolatban elfoglalt álláspontjával, a közel jövőben behatóbban fognak foglalkozni. Ez okból talán nem volt kár a hivatottaknak figyelmét a most előadottakra felhívni.

Dr. Kramer Emil,

a budapesti ügyvédi kamara ügyésze.

A Budapesti Ügyvédi Kamarai választások február első felében folytak le. A szavazásban a bejegyzett ügyvédeknek $\frac{3}{4}$ része részt vett, ami eddig még elő nem fordult. Ez a nagy érdeklődés annak jele, hogy az ügyvédség mai válságos helyzetében az ügyvédi kamarától vár segítséget és erélyes, céltudatos fellépést. Reméljük, hogy a tisztikar és a választmány ennek a várakozásnak és bizalomnak meg fog felelni.

Telekkönyvi perenkívüli ügyben nincs helye perköltségmarasztalásnak. A másodbíróság csak az elutasított folyamodó terhére és ingatlantulajdonos javára költséget állapított meg. A Kuria Pk. V. 6323/1925. sz. határozatával a költségmarasztalást hatályon kívül helyezte, mert a telekkönyvi rendtartás nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelynek alapján telekkönyvi perenkívüli kérvényi ügyekben az ellenérdekű felek egymás javára költséghen volnának marasztalhatók. A kamarai jelentés figyelmébe ajánljuk a Kuria ezen döntését; érdemes volna a miniszter figyelmét az e téren fennálló helyzetre, mint élő jogunknak egyik hiányosságára ráirányíttatni.

Jogélet.

Szűts Miklós †. A filozofus, tiszta derűje ömlött el egész lényén és jogászai működésében is filozófiai neveltsége kerekedett felül. A filozófiai műveltség adta meg gondolkodásának szabadságát és irásainak külső csiszoltságát, amihez születési ajándéku hozta magával egy emelkedett érzésvilág nemességét és előkelőségét. Magyar közmondás szólása a félelem jellemzésére, hogy úgy félti, mint a szemé világát. Szűts Miklóst szemévilágának, az ő tisztánlátó szemévilágának feltétele vitte a curiai bírói székből a korai nyugdíjba. A szaklapokban közölt írásaiiban még jobban érvényesült az ő egyetemes

nézőpontok felé törő kutató szelleme. Konzervatív alap-szemlélete mellett tárgyilagosan értékelte és becsülte meg a vele szembenálló nézeteket, ha az volt a meggyőződése, hogy ezeket az ellentétes nézetteket a közjóra való becsületes törekvés fűti és hatja át. Fájdalmas volt elveszteni a bírót és fájdalmas volt elbucszni az írótól; de a kik őt személyesen ismerték, a nemes embert siratják benne. Puritán élete megérdemli a magyar jogászság há-lás emlékezetét.

Szociális jog és egyéni szabadság. (Széljegyzetek Med-vigy Gábor dr.-nak a valorizációs törvényjavaslathoz, a Jo-gászegyletben tartott és külön lenyomatban megjelent felszó-lalásához). Nem céloim az értékes felszólalásnak tulajdonké-peni tárgyát tevő valorizációs indítványhoz hozzászólani. Amiért a felszólalás megkapott, annak oka az, hogy — mint szerző mondja — egy hazajáró lelket idéz: a szabadelvű jog-rendet, azt az egyedül helyes jogszellemet, „amely a nemzet erkölcsi felfogásából eredő kölesönösség elvén nyugszik, amelyet az egyenlő elbánás elvén a független bírói hatalom biztosít és amelyik ezen keretekben az embert szabaddá teszi”.

Előrebocsátom, hogy itt nem a világnézeti, politikai sza-badelvüségről beszélek, hanem tisztán a magánjogról, mely-nek alapelve az, hogy a magánjogi normák csak keretei az egyéni szabadság és mozgás, a szabad erő kifejtés alapján le-játszódó gazdasági életnek. Szóval az a magánjogi jogrend, mely idegenkedik a divatos szóval „magánjogi közigazgatás” néven ismeretes belenyulástól a szabad gazdasági erők já-tékába.

Kétségtelen, hogy a modern állami tevékenység nem merülhet ki a jogi baktek szerepében, az akadályok elhárítá-sán kívül a társadalmi együttműködést bizonyos pozitív nor-mákkal kell biztosítani, a gyengék érdekében kogens sza-bályokkal kell beavatkoznia ott, ahol a szerződési akarat szabadsága a gazdasági erők aránytalansága folytán csak látszólagos. De az elv legyen az, hogy lehetőleg az egyéni szabad kifejlődést, hacsak lényeges közérdek elkerülhetetlenné nem teszi, ne gátoljuk. Minden népjóléti norma, mely az em-bereket a saját akaratuk ellenére akarja boldogítani, zsarnoki és elkedvetleníti az egyéni tevékenységet, mert a legjobb szán-dék mellett is szubjektív vélemény jogszabállyá emelése és el-nyomja azokat, kiknek egyéni fejlődése más irányba halad. A magánjog terén örök igazság a Nagy Frigyes szállóigéje: mindenki üdvözüljön a maga módja szerint. A magánjogban e tekintetben a magánérdek összevág a közérdekkel. Mert a gazdasági, de a szellemi és erkölcsi életnek is élő sejtje az egyén és ha az élő sejtből elvonják az életerőt, akkor hiába minden hosszúság, a szervezet elsorvad. Legyünk szerények és jöjjünk tudatára annak, hogy jogszabályokkal sem gaz-daságot, sem népjólétet, sem erkölcsi életet teremteni nem le-het, a jó és bölcs jogszabály csak a szabad mozgást és az.